Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms

Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 76 (10913) * 2026 m. spalio 13 d., antradienis

Kaina – 0,97 Eur

Laba diena

Šiandien – mėnulio jaunatis. Saulė teka 07 val. 41 min., leidžiasi 18 val. 29 min. Dienos ilgumas 10 val. 48 min. Šios dienos varduvininkai: Eduardas, Edis, Mintaras, Mintarė, Mintė, Nortautas, Nortautė, Edvardas, Edgaras, trečiadienį vardo dienas mini Vincentas, Mindaugas, Rimvydė, Fortunata, Bugailas, Bugailė, ketvirtadienį – Domantas, Domantė, Domilas, Domilė, Domys, Teresė, Terezijus, Leonardas.

Spalio 13 – Europos saugaus eismo diena.

Spalio 14 – Karaliaus Mindaugo vardo diena.

Spalio 15 – Pasaulinė Baltosios lazdelės diena, Šv. Teresės diena.

Maras gimtadienio proga 2 p.

Stanislovui Žvirgždui – 85-eri! 4 p.

Metai nubėgo, prisiminimai liko 5-8 p.

Gimtinėje pagerbtas profesorius Juozas Skernevičius

„Mylinčių širdžių giesmės“ suskambo Pakuonyje

Ūkininkai nėra beginkliai prieš didėjantį plėšrūnų aktyvumą 3 p.

Aš – pulkininko anūkė... 4-6 p.

„Apkabinu širdimi“ – Popietė tarptautinei pagyvenusių žmonių dienai paminėti 3-8 p.

Trečiasis „Balbieriškis juda“ gimtadienis – treji metai veiklos, gražių akimirkų ir įgyvendintų idėjų! 5-8 p.

Vėžionių bendruomenėje „Topolis“ – šilta ir prasminga Pagyvenusių žmonių dienos šventė 6 p.

Kelių ir gatvių priežiūra – vienas iš Prienų rajono savivaldybės prioritetų

Kelių ir gatvių būklė – viena iš sričių, kuriai Prienų rajono savivaldybė skiria ypatingą dėmesį. Geras susisiekimas yra svarbus ir Prienų miesto, ir seniūnijų gyventojams, todėl nuosekliai investuojama į kelių ir gatvių atnaujinimą, jų dangos kokybės gerinimą, eismo saugumą ir patogesnę kasdienę gyventojų aplinką.

Kapitalinio remonto darbai

Šiuo metu jau užbaigti kapitalinio remonto darbai ir įrengta nauja asfalto danga Jiezno seniūnijos Dukurnonių kaimo Liepų gatvėje bei Šilavoto seniūnijos Klebiškio kaimo Sodų gatvėje. Tai konkretūs darbai, kurie jau šiandien gerina gyventojų susisiekimo sąlygas.

Kapitalinio remonto darbai vyksta keliuose Prienų rajono objektuose. Veiverių seniūnijoje atnaujinamos Skriaudžių kaimo Vilties ir Sodų gatvės. Darbai vyksta ir

(Nukelta į 7 p.)

Pjauname avarinius medžius prie pastatų, elektros laidų. Tvarkome apleistus sklypus, paežeres. Karpome, formuojame gyvatvores. Griauname pastatus. Tel. +370 670 18 048.

„Gyvenimas“ – laikraštis Jums ir apie Jus!

„Metų ūkis 2026“

Konkuruoti rinkoje padeda ir „Kokybės“ ženklas

Specializuoto sodininkystės ūkio šeimininkė Rasa SKUČIENĖ konkurso vertinimo komisijos narius pasitiko savo valdų širdyje – soduose.

Prieš šešiolika metų sodintas sodas jau subrendęs. Jame auga dvylikos veislių obelys, kriaušės. Būtent jos žymi veiklos pradžią. Dabar sodo darną dar papildo braškių, šilauogių, sausmedžių bei aviečių plotai. Tad darbų čia netrūksta nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens – nuo genėjimo, tarpueilių šienavimo, vaisių ir uogų skynimo, „dalybų“ su paukščiais, rūšiavimo iki realizacijos. Juo labiau, kad ūkyje daug dėmesio skiriama tvarios augalininkystės standartams.

Rasos Skučienės ūkis yra sertifikuotas išskirtinės kokybės ženklu „Kokybė“, kurio pagrindiniai reikalavimai – griežta gamybos kontrolė ir minimali aplinkos tarša. Jį pelnyti nebuvo ir nėra lengva, bet pastangos ir darbas padėjo užsiauginti klientų pasitikėjimą. Didžiumą ūkyje užaugintų sodo gėrybių sumaniai besitvarkantys sodų ir uogynų šeimininkai parduoda ūkininkų turgeliuose, nemaža dalis pirkėjų – nuolatiniai klientai. Ūkyje yra įrengta saugykla su reikiama įranga, joje vaisiai išlaiko iki pavasario.

Rasos Skučienės ūkis yra pavyzdys, kaip šeimos valdomas vidutinio dydžio ūkis gali sėkmingai konkuruoti rinkoje, orientuodamasis išskirtinai į trumpąją tiekimo grandinę – nuo lauko iki stalo...

Ramutė Šimukauskaitė

Kai kalba tampa tiltu į Europą: Prienuose mokiniai mokėsi išgirsti, suprasti ir diskutuoti

Ar mokėti užsienio kalbą reiškia tik taisyklingai kalbėti ir rašyti? O gal kalba yra kur kas daugiau – gebėjimas išgirsti kitą, suprasti skirtingą požiūrį, argumentuoti, diskutuoti ir net nesutariant išlikti pagarbiems? Būtent tokią Europos kalbų dienos prasmę rugsėjo 25-ąją Prienų „Žiburio“ gimnazijoje atrado mokiniai, susirinkę į protų kovas „Kalba jungia: Išgirsk, Suprask, Diskutuok“.

Rugsėjo 25 d. gimnazijos erdvėse susitiko ne tik skirtingos kalbos. Susitiko skirtingos mokyklos, patirtys, nuomonės ir jauni žmonės, kuriems Europa – ne vien geografinė sąvoka ar vadovėlio tema. Ji atsiskleidė per gebėjimą kalbėtis, bendradarbiauti, gerbti kitą žmogų, kritiškai vertinti informaciją ir drąsiai išsakyti savo poziciją. Europos kalbų diena visoje Europoje minima rugsėjo 26-ąją, primenant žemyno kalbinę ir kultūrinę įvairovę bei mokymosi visą gyvenimą svarbą. Tačiau Prienų „Žiburio“ gimnazijos organizatorės

(Nukelta į 2 p.)

Nuomonė

Rytas STASELIS

Maras gimtadienio proga

Pačioje rugsėjo pabaigoje Rusijos Irkutsko mieste mirė 28-erių metų amžiaus moteris – specialaus kovos su maru instituto darbuotoja. Žinia netruko pasklisti socialiniuose tinkluose, Rusijos ir pasaulio žiniasklaidoje. Priežastis, dėl kurios naujiena apie vieno žmogaus mirtį staiga tapo globalia – įtarta, kad moterį į kapus XXI amžiuje nusinešė maras.

Oficialiai šis faktas taip ir nebuvo patvirtintas, dar daugiau: oficialiosios Rusijos institucijos užsikrėtimą maro bakterija išsijuosdamos neigė. Pagaliau pranešė, kad aukos mirties priežastis – neaiškios kilmės plaučių uždegimas.

Vis dėlto vietos žiniasklaida atkreipė dėmesį į mažų mažiausiai keistą Irkutsko srities valdžios įstaigų atstovų elgesį, tam tikrą sumišimą, taip pat sprendimą kai kuriose srities medicinos įstaigose įvesti karantino režimą, o kelių ligoninių, taip pat ir tos, kurioje gydėsi vėliau mirusi moteris, veiklą sustabdyti. „Youtube“ kanale radosi iškalbingas įrašas, kuriame nufilmuota, kad kažkuriame mieste, iš Irkutsko atskridusiame lėktuve, buvo įvestos papildomos keleivių patikros, šiems dar nespėjus palikti lėktuvo salono. Irkutsko srityje pačioje spalio pradžioje apsilankė atsakingi „profiliniai“ pareigūnai.

Kita vertus, šios savaitės trečiadienį globalioje erdvėje pasirodė mįslingų pranešimų apie antrąją mirtį Rusijoje nuo maro. Į juos jau sureagavo Pasaulinė sveikatos organizacija (PSO, Jungtinių Tautų padalinys), kurios vadovas, etiopas Tedras Adhanom'as Ghebreyesus išplatino pranešimą, kuriame ragino Rusijos vadovus „užtikrinti skaidrumą“ ir šalyje užtikrinti galimybę nepriklausomiems epidemiologams atlikti išsamų padėties tyrimą.

Kremliaus burna – Dmitrijus Peskovas – ta proga pareiškė, esą jokio užsikrėtimo maro bakterija nebuvo, o žiniasklaidai, kuri „daug ką praneša“, derėtų įsiklausyti, ką oficialiai aiškina vartotojų teises kontroliuojanti institucija „Rospotrebnadzor“.

Į pranešimus apie marą Rusijoje sureagavo net JAV prezidentas Donaldas Trumpas, pažadėjęs visokeriopą savo šalies pagalbą, jeigu informacija pasitvirtins. Be to, kai kuriose šalyse (taip pat Europos Sąjungoje) imtasi iniciatyvų sugriežtinti iš Rusijos atvykstančių šios šalies piliečių epideomiologinę kontrolę. Nuo Rusijos valdžios nepriklausomi politikos komentatoriai – išvis negailestingi: esą marą V. Putinas gavo it dovaną savo 74-ajam gimtadieniui (spalio 7 d.).

D.Trumpo rūpestį situacija Rusijoje galima paaiškinti jo nepatiklumu viskam, kas susiję su epidemijų ar pandemijų reikalu. Jis nėrėsi iš kailio siekdamas įrodyti, kad 2019–2020 m. kilusi COVID-19 globali pandemija buvo sąmoningas Kinijos valdžios veiksmas – paskleisti mirtiną virusą pasaulyje. O vėliau, per prezidento rinkimus JAV, jo pirmtakas Joe Bidenas susimokė su viršiausiu šalies epidemiologu Anthony Fauci, kad rinkimų rezultatus paveiktų ne D. Trumpo naudai.

Vis dėlto šiedu atvejai Rusijoje bei Kinijoje yra panašūs kitokia prasme. Pekinas, kilus COVID-19 pandemijai, PSO ekspertus galiausiai įsileido, tačiau tam tikrais barjerais apribojo jų veiklos laisvę. Kinija, be to, ligi šiol nepripažįsta, kad virusas iš Vuhano (kai kur Uhano) mieste veikusios laboratorijos „pabėgo“ tyčia, t.y. įvyko nelaimingas atsitikimas, kuris lėmė milijonus mirčių visame pasaulyje.

Esame įpratę, kad nedemokratiškai valdomų šalių režimai nesako jiems nepatogios tiesos arba atvirai meluoja (kaip Rusija apie agresyvų karą Ukrainoje). Žinome, kad tose šalyse vyrauja nuostata nusispjauti ne tik į svetimus, bet ir į savo piliečius. Todėl ir klausimai apie galimą marą Rusijoje šiandien tebėra aktualūs. Kaip ir atsakymai į juos, kuriuos galbūt išgirsime tik pasikeitus dabartinei V. Putino diktatūrai.

Tiems, kas prisimena sovietmetį ar yra daug apie jį skaitę, dėl dabar pasklidusios informacijos nėra nustebę, nes, lankstydami savo rankų pirštus, galėtų išvardyti, kaip informacija buvo slepiama Sovietų Sąjungoje. Nuo Lietuvoje įvykusių katastrofų su pontoniniu tiltu Vilniuje, geležinkelio avarijos Žasliuose iki IV energijos bloko Černobylio atominėje elektrinėje Ukrainoje, apie kurią buvo pranešta tik praėjus dviems dienoms. Ir tik dėl to, kada aliarmą pakėlė švedų ekologai.

Prenumeruoti – pigiau nei pirkti!

„Gyvenimą“ su „Birštono versmėmis“ galima užsiprenumeruoti:

. Redakcijoje (be aptarnavimo mokesčio!) Adresas: Kauno g. 19A, Prienai. Tel.: 0 319 60 012, 0 605 19 327.El. paštas: zina@gyvenimas.info, info@gyvenimas.info

. Paštuose ir pas laiškanešius: Mobilųjį laiškanešį galite išsikviesti telefonu: (0 700) 55 400.

Kai kalba tampa tiltu į Europą: Prienuose mokiniai mokėsi išgirsti, suprasti ir diskutuoti

(Atkelta iš 1 p.)

ekonomikos mokytoja metodininkė bei MEPA vyriausioji ambasadorė **Laima Raudonikienė** ir anglų kalbos mokytoja metodininkė **Jurgita Barkauskienė** nusprendė pažvelgti plačiau – kalbą susieti su **pilietiškumu, europietiškumu, demokratinėmis vertybėmis, žmogaus teisėmis ir kritiniu mąstymu.** Būtent ši mintis lydėjo visą renginį: šiandien neužtenka vien mokėti svetimą kalbą – svarbu turėti ką pasakyti, gebėti pagrįsti savo nuomonę ir išgirsti kitą.

Protų kovų pavadinimas nebuvo atsitiktinis. **„Išgirsk. Suprask. Diskutuok.“** – trys žodžiai tapo trimis renginio etapais ir kartu savotiška šiuolaikinio jauno europiečio kompetencijų formule. Pirmajame etape **„Išgirsk“** mokiniai žiūrėjo vaizdo medžiagą aktualia pilietine ir europine tema. Čia reikėjo ne tik atidžiai klausytis, bet ir gebėti atsirinkti esminę informaciją, ją suprasti bei atsakyti į pateiktus klausimus. Tai buvo užduotis, kurioje svarbus tapo ne informacijos kiekis, o gebėjimas ją suvokti ir įvertinti. Antrasis etapas **„Suprask“** patikrino anglų kalbos žinias ir klausymo gebėjimus. Dalyviai turėjo taisyklingai užrašyti anglų kalba tariamus žodžius bei išversti juos į lietuvių kalbą. Atrodytų – klasikinė kalbinė užduotis, tačiau varžybų azartas ir komandinis darbas pavertė ją tikru iššūkiu. Daugiausia drąsos pareikalavo trečiasis etapas – **„Diskutuok“**. Jo metu mokiniai anglų kalba argumentavo savo poziciją, reagavo į oponentų mintis ir turėjo parodyti ne tik kalbos mokėjimą, bet ir diskusijos kultūrą. Pagrindinė diskusijos tema – **„Learning languages is not only about communication – it is about becoming a better European citizen“** – kvietė svarstyti, ar kalbų mokymasis padeda tapti sąmoningesniu Europos piliečiu. Čia nebuvo vieno vadovėlinio atsakymo. Reikėjo mąstyti, argumentuoti, išgirsti priešininko nuomonę ir gebėti pagarbiai nesutikti. O tai – įgūdžiai, kurių reikia ne tik mokyklos suole. Jie tampa vis svarbesni visuomenėje, kurioje kasdien susiduriame su didžiuliu informacijos srautu, skirtingomis nuomonėmis, dezinformacija ir būtinybe atsakingai priimti sprendimus.

Renginys sukvietė gausų būrį mokinių ir mokytojų. Į Prienų „Žiburio“ gimnaziją atvyko komandos iš **Garliavos Juozo Lukšos gimnazijos, Kauno Prano Daunio ugdymo centro, Kauno Kovo 11-osios gimnazijos, Kauno Jono Pauliaus II gimnazijos, Vilniaus r. Juodšilių „Šilo“ gimnazijos, Prienų r. Suvalkijos gimnazijos Veiverių Tomo Žilinsko skyriaus, Prienų „Revuonos“ pagrindinės mokyklos bei Prienų r. Dzūkijos gimnazijos Jiezno skyriaus.** Kartu varžėsi ir renginio šeimininkai – **Prienų „Žiburio“ gimnazijos** mokiniai.

Todėl ši diena tapo ne vien varžybomis dėl taškų. Ji suteikė galimybę skirtingų mokyklų jaunuoliams susitikti, bendradarbiauti, išbandyti save neįprastose situacijose ir pamatyti, kad kalba gali būti bendras vardiklis, sujungiantis skirtingus žmones. Renginio ritmą papildė ir kalbinę Europos įvairovę priminė muzikinės bei kūrybinės pertraukos. Po užduočių skambėjo vokiečių ir prancūzų kalbos, o tai protų kovas pavertė ne vien konkursu, bet ir maža kelione po daugiakalbę Europą.

Svarbią renginio dalį prisiėmė ir patys Prienų „Žiburio“ gimnazijos mokiniai. Protų kovas vedė **MEPA – Mokyklos–Europos Parlamento ambasadorės – jaunesnieji ambasadoriai Miglė Žukauskaitė ir Vilius Andriuškevičius**. MEPA komandos nariai taip pat padėjo užtikrinti sklandžią ir sąžiningą užduočių eigą, rinko komandų darbus ir talkino organizatoriams. Tai dar kartą parodė, kad pilietiškumo neįmanoma išmokti vien iš teorijos. Jis formuojasi tada, kai jaunas žmogus gauna progą **imtis atsakomybės, organizuoti, kalbėti viešai, bendradarbiauti, priimti sprendimus ir pats tapti veiklos kūrėju.**

Renginį stebėjo ir dalyvių pasirodymus vertino komisija. Komisijos pirmininkė – Prienų rajono savivaldybės Švietimo ir sporto skyriaus vyriausioji specialistė **Renata Pavlavičienė**, Prienų „Žiburio“ gimnazijos anglų kalbos mokytojos metodininkės **Jūratė Grybauskienė** ir **Vilija Gustaitytė**, Prienų „Revuonos“ pagrindinės mokyklos anglų kalbos mokytoja metodininkė **Jurgita Mučekienė**. Į renginį taip pat atvyko Prienų rajono savivaldybės, Prienų švietimo pagalbos tarnybos, gimnazijos administracijos ir ugdymo įstaigų atstovai.

Po trijų etapų, azartiškų užduočių ir argumentų kovų paaiškėjo stipriausios komandos.

I vietą iškovojo Prienų „Žiburio“ gimnazijos komanda **„LANGUAGE WARRIORS“.**

II vieta atiteko Garliavos Juozo Lukšos gimnazijos komandai **„BRANIACS“**.

III vietą pelnė Prienų r. Dzūkijos gimnazijos Jiezno skyriaus komanda **„MAUMEDIS“.**

Tačiau šios protų kovos turėjo ir kitą, taškais neišmatuojamą rezultatą. Mokiniai iš renginio išsinešė patirtį, kad kalba nėra vien taisyklės, žodynas ar taisyklingai parašytas žodis. Ji suteikia galimybę pažinti kitą žmogų, jo kultūrą ir požiūrį. O Europa savo stiprybę kuria būtent iš kalbų, kultūrų, patirčių ir nuomonių įvairovės. Tokia mintimi baigėsi ir pats renginys – svarbiausia mokėti vieniems kitus **išgirsti, suprasti ir diskutuoti.** Tokie renginiai įrodo, kad apie Europą, demokratiją ar pilietiškumą galima kalbėti kitaip – ne vien per datas, institucijų pavadinimus ar teorines sąvokas. Europa tampa suprantama tada, kai jos vertybės yra **patiriamos praktiškai**: kai mokomės išklausyti, kai gerbiame skirtingą nuomonę, kai argumentuojame, kai bendradarbiaujame ir kai prisiimame atsakomybę. Būtent todėl Europos kalbų diena Prienų „Žiburio“ gimnazijoje tapo kur kas daugiau nei užsienio kalbų šventė. Ji tapo **jauno žmogaus balso, kritinio mąstymo, europietiškos bendrystės ir demokratinio dialogo šventė.**

Nuoširdi padėka skirta visoms renginyje dalyvavusioms komandoms ir jas parengusiems mokytojams, vertinimo komisijai, svečiams, kolegoms, mokiniams ir visiems, prisidėjusiems prie renginio kūrimo. Už palaikymą ir indėlį į prasmingą jaunimo veiklą organizatoriai dėkoja renginio rėmėjams **Jauniui ir Dovilei Mališauskams, Deividui Dargužiui ir Jovydui Juocevičiui.**

Europos kalbų dienos protų kovas **„Kalba jungia: Išgirsk, Suprask, Diskutuok“ organizavo Prienų „Žiburio“ gimnazijos ekonomikos mokytoja metodininkė, MEPA vyresnioji ambasadorė Laima Raudonikienė** ir **anglų kalbos mokytoja metodininkė Jurgita Barkauskienė.**

Ūkininkai nėra beginkliai prieš didėjantį plėšrūnų aktyvumą

Gamta turi savo dėsnius. Rudeniop, avių bandoms padidėjus, jas ima vis atkakliau puldinėti vilkai – medžioti mokosi paaugę vilkiukai, o vietos ūkininkai vis dažniau skambina pavojaus varpais. Auganti vilkų populiacija ir vis dažnesni jų išpuoliai prieš ūkio gyvūnus tampa rimtu išmėginimu. Nors gamtos apsaugos specialistai akcentuoja būtinybę saugoti biologinę įvairovę, kaimo gyventojai ir ūkio savininkai nuolat susiduria su realiais nuostoliais bei baime dėl savo turto.

Iššūkiai Telšių rajone

Apie tai, kokia yra reali situacija Telšių rajone, ir su kokiomis problemomis susiduria vietos ūkininkai, pasakojo šio rajono Savivaldybės administracijos Kaimo plėtros skyriaus vedėja Vilma Lukoševičienė. Jos teigimu, rajone nuolat šeimininkauja vilkai, o ūkininkų kreipimųsi skaičius tiesiogiai koreliuoja su vilkų šeimų aktyvumu. Ypač skundų padaugėja rudenį, kai vilkai moko jauniklius medžioti, todėl prašymų kompensuoti nuostolius skaičius išlieka didelis.

„Jei pernai situacija aštriausia buvo Viešvėnų ir Luokės seniūnijose, tai šiais metais išpuoliai fiksuojami Tryškių, Žarėnų bei Varnių seniūnijose. Dažniausiai pas mus nukenčia avys, ožkos ir veršeliai“, – vardijo V. Lukoševičienė.

Didelis išbandymas yra operatyvus reagavimas: savivaldybės komisijai privaloma skubiai nuvykti į vietą ir įvertinti žalą, tačiau kartais ūkininkai suardo įvykio vietą arba utilizuoja gyvūnus prieš atvykstant specialistams, todėl įvykis nefiksuojamas.

Palankus metas sustiprinti ūkį

Šalies ūkininkai vėl gali teikti paraiškas pasinaudoti parama pagal Lietuvos žemės ūkio ir kaimo plėtros 2023–2027 metų strateginio plano priemonę „Apsaugos priemonės nuo didžiųjų plėšrūnų daromos žalos“. Paraiškos bus renkamos iki lapkričio 30 d.

Šiam kvietimui skirta 1 149 946 eurai, todėl tai puiki proga ūkininkams apsaugoti savo bandas.

Remiama veikla apima vielinių, juostinių ar mobilių tinklinių elektrinių aptvarų (taip pat su / be apsaugos nuo prasikasimo), elektros tiekimo įrenginių, stacionarių neelektrinių tinklinių aptvarų (su ar be elektrinės juostos priešais) įrengimą bei iki 4 mėnesių amžiaus kilmės dokumentus turinčių aviganių (iki 2 vienetų) įsigijimą.

Paramos gali kreiptis fiziniai ir juridiniai asmenys, užsiimantys žemės ūkio veikla, įregistravę valdą ir laikantys avis, ožkas, galvijus iki 2 metų ar mėsines–pienines karves žindenes su prieaugliu iki 6 mėn. amžiaus lauke esančiose ganyklose.

Vilkai daugiausia žalos ūkiams pridaro rudenį – tuomet šie žvėrys moko savo jauniklius medžioti. Nuotrauka iš pexels.com

Parama teikiama dotacijos forma: aviganiui įsigyti taikomas nustatytas vieneto įkainis, o kitoms apsaugos priemonėms – faktinių išlaidų kompensavimas. Finansuojama iki 90 proc. visų tinkamų finansuoti išlaidų, o per visą 2023–2027 metų laikotarpį galima teikti vieną paraišką.

Didžiausia paramos suma tvorų ir elektros palaikymo įrenginiams siekia iki 10 tūkst. eurų, o įsigyjant ir šunis – iki 12 tūkst. eurų (be PVM). Vieno Podhalės aviganio įkainis siekia iki 1 tūkst. eurų, Vidurio Azijos aviganio – iki 850 eurų (be PVM).

Parama skiriama pareiškėjams, kurių projektai įgyvendinami tose savivaldybėse, kuriose yra didelė tikimybė patirti vilkų daromą žalą ūkiniams gyvūnams. Žemės ūkio ministerija kasmet patikslina tokių savivaldybių sąrašą. Šiemet jos paskirstytos tokia tvarka:

I savivaldybių grupė (101 ir daugiau žalos atvejų): Alytaus r., Lazdijų r., Molėtų r., Vilniaus r.

II savivaldybių grupė (51–100 žalos atvejų): Anykščių r., Ignalinos r., Kaišiadorių r., Klaipėdos r., Kupiškio r., Plungės r., Prienų r., Šilalės r., Telšių r., Utenos r.

III savivaldybių grupė (10–50 žalos atvejų): Birštono sav., Biržų r., Druskininkų sav., Jonavos r., Kalvarijos sav., Kauno r., Kretingos r., Marijampolės sav., Pagėgių sav., Panevėžio r., Pasvalio r., Raseinių r., Rietavo sav., Rokiškio r., Skuodo r., Šakių r., Šalčininkų r., Šilutės r., Širvintų r., Švenčionių r., Tauragės r., Ukmergės r., Varėnos r., Vilkaviškio r., Zarasų r.

Pasirengę padėti

Telšių rajonas šiemet pateko į antrą grupę. Prevencines priemones vertinančios teigiamai V. Lukoševičienės nuomone, jų efektyvumas labai priklauso nuo individualaus ūkio. Pasak jos, 5–6 vielų elektriniai aptvarai ar specialūs tinklai yra veiksmingiausi tada, kai yra tinkamai prižiūrimi – pjaunama žolė ir užtikrinama nuolatinė aukšta įtampa. O apsauginių šunų išlaikymas ir dresūra reikalauja specifinių žinių bei didelių laiko sąnaudų.

„Ūkininkai paramą apsaugos priemonėms nuo didžiųjų plėšrūnų daromos žalos vertina palankiai, tačiau smulkesnieji neretai išsigąsta keliamų reikalavimų. Gaila, kad šia vertinga parama vis dar pasinaudoja nedaug ūkininkų, nors savivaldybės darbuotojai visada pasirengę padėti ir konsultuoti. Tikimės, kad šis paraiškų rinkimas sudomins ne vieną ūkininką“, – sakė skyriaus vedėja.

Užs.Nr.033

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA
Bendrai finansuoja Europos Sąjunga

„Apkabinu širdimi“ – Popietė tarptautinei pagyvenusių žmonių dienai paminėti

Spalio 2-osios popietę Skriaudžių laisvalaikio salėje jaukiai paminėta Tarptautinė pagyvenusių žmonių diena. Popietė „Apkabinu širdimi“ subūrė gausų būrį senjorų. Čia netrūko šypsenų, šiltų žodžių, muzikos, poezijos ir nuoširdaus buvimo drauge.

Susirinkusiuosius sveikino ir mintimis dalijosi LR Seimo Pirmininko pavaduotoja **Jūratė Zailskienė**, Prienų rajono savivaldybės vicemeras **Deividas Dargužis** ir administracijos direktorė **Jūratė Mickevičienė**, Veiverių seniūnijos seniūnas **Vaclovas Ramanauskas** ir jo pavaduotoja **Joana Kėvalienė**.

Gražaus sutapimo dėka tą dieną savo 80-ąjį jubiliejų minėjo Veiverių gyventoja, tautodailininkė **Gražina Berezun**. Jubiliejinę sukaktį vainikavo ne tik šilti sveikinimai, bet ir galimybė visiems pasigrožėti jos kuriamais nuostabiais šiaudiniais sodais, angeliukais ir kitais rankų darbo kūriniais, kurių kiekvienas savyje talpina savą istoriją.

Saulėtą ir šiltą popietę susirinkusiems senjorams puikią nuotaiką kūrė muzikinius kūrinius atlikę Prienų meno mokyklos Veiverių A. Kučingio filialo mokiniai, šiluma ir jaukumu orą užtvindė Veiverių krašto poečių **Vilytės Stelmokienės** ir **Alvyros Sventickienės** eilės. Muzikinius kūrinius senjorams dovanojo netikėtai apsilankęs ir staigmena tapęs **Kęstutis Barzdaitis** ir Kalvarijos instrumentinis ansamblis „Gija“. Skambėjo muzika ir poezija, o kartu su jomis – prisiminimai ir istorijos.

Šiltų emocijų renginiui suteikė ir dovanos. Kiekvienam senjorui dovanėlę – kruopščiai pasiūtą medžiaginį maišelį – įteikė Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos Skriaudžių bibliotekos bibliotekininkė **Ramunė Celiešienė**. Maišeliai – su paslaptimi. Krepšelius bibliotekai padovanojo nuostabi moteris, norėjusi išlikti nežinoma, tačiau jos rankų šilumą ir gerumą tikrai pajuto kiekvienas iš apdovanotųjų. Savo sukurtu 2027 metų kalendoriumi susirinkusiuosius pradžiugino **Pijus Brazauskas**.

Ypatingą vietą šioje popietėje užėmė laikas. Skriaudžių buities muziejus renginio dalyvius pakvietė į ekskursiją po Kalendorių ekspoziciją, pristatė interaktyvių veiklų edukaciją „O kaip seniau?“. Ir svarbiausia – ragino stabtelėti prie „Senų laikrodžių“ parodos.

Kartais užtenka vieno seno laikrodžio, kad į atmintį sugrįžtų prisiminimai. Jis primena vaikystės namus, senelių virtuvę, šventes, kasdienį gyvenimą ir žmones, kurių galbūt jau nebėra šalia. Būtent tokiais prisiminimais penktadienio popietę Skriaudžių laisvalaikio salėje dalijosi susirinkę senjorai, žvelgdami į jau netiksinčius laikrodžius.

Ši paroda ypatinga. Jos eksponatai atkeliavo ne iš muziejaus fondų. Juos paskolino Skriaudžių ir aplinkinių vietovių gyventojai, prisijungę prie muziejaus iniciatyvos „Muziejus prasideda nuo bendruomenės. Kurkime muziejų kartu“. Kiekvieną mėnesį muziejuje pristatoma vis nauja paroda, kurios eksponatus kviečiami paskolinti patys gyventojai. Taip į muziejų atkeliauja daiktai, ilgai saugoti šeimų namuose. Daiktai, kurie galbūt neatrodė ypatingi, kol neatsirado proga pažvelgti į juos iš naujo.

Skriaudžių buities muziejus dėkoja visiems, kurie atvėrė savo namų duris istorijai ir paskolino laikrodžius parodai: Elvyrai Alaburdienei, Vilmai Nekrošienei, Birutei Kazakevičienei, Ramunei Celiešienei.

(Nukelta į 8 p.)

PR Vyriausybė supaprastino valstybinės žemės valdymą

Vyriausybės posėdyje pritarta Aplinkos ministerijos parengtoms nutarimų „Dėl kitos paskirties valstybinės žemės sklypų pardavimo ir nuomos taisyklių patvirtinimo“ ir „Dėl valstybinės žemės sklypų pardavimo ir nuomos aukcionų organizavimo taisyklių patvirtinimo“ pataisoms, leisiančioms supaprastinti ir paspartinti valstybinės žemės valdymą.

„Valstybinės žemės valdymas turi būti aiškus, skaidrus ir paprastas, o tuo pačiu patogus žmonėms, verslui ir institucijoms. Priimtais pakeitimais atsisakome dalies perteklinių procedūrų ir aiškiau paskirstome atsakomybes tarp valstybės institucijų ir savivaldybių. Tikimės, tai sumažins administracinę naštą gyventojams bei verslui ir leis efektyviau valdyti valstybinę žemę“, – sako aplinkos ministrė **Ieva Andriulaitytė**.

Vyriausybės priimtuose nutarimuose suderintos nuostatos su Seimo priimtais Vietos savivaldos, Žemės bei Privalomojo turto ir verslo vertinimo įstatymų pakeitimais.

Nuo šiol žemės pardavimo aukcionus organizuos Nacionalinė žemės tarnyba (NŽT), o nuomos aukcionus – NŽT ir savivaldybės. Taip pat patikslinta, kad savivaldybių merai ir NŽT išduos sutikimus dėl žemės nuomos perleidimo ar įkeitimo.

Pagal naująją tvarką nuomotojas kas 3 metus perskaičiuos valstybinės žemės sklypo, išnuomoto be aukciono, vertę, nuo kurios skaičiuojamas žemės nuomos mokestis, atsisakoma prievolės išskirti valstybinės žemės sklypo dalis kiekvienam statiniui nuomojamuose sklypuose pagal Žemės įstatymo nustatytas išimtis. Taip pat Žemės įstatyme nustatytais atvejais bus sudaryta galimybė be aukciono išnuomoti valstybinę žemę apleistiems statiniams eksploatuoti, kai jiems sutvarkyti būtinas remontas ar rekonstravimas, ir detalizuota tvarka, pagal kurią Žemės įstatyme nustatytais atvejais asmenims gali būti mažinama parduodamos valstybinės žemės kaina

Vyriausybės nutarimuose panaikinama prievolė valstybei išpirkti statinius, nutraukus nuomos sutartį prieš terminą, suvienodinti reikalavimai uždariems ir atviriems aukcionams: pakaks vieno dalyvio, kad aukcionas būtų laikomas įvykusiu ir baigtu.

Gyvenimo medis augina naujas šakas
Asmenybių šviesa
MRF MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Stanislovui Žvirgždui – 85-eri!

„Žiūri į Stanislovo Žvirgždo peizažus ir matai kitokią Lietuvą todėl, kad juose nėra civilizacijos požymių – elektros stulpų, asfaltuotų kelių, mūrinių namų. Natūralusis Stanislovas Žvirgždas reikalauja įsigilinimo, jo peizažai atgaivina matymą ir jausmą, kad esmė gali glūdėti ir ten, kur lyg ir nėra nieko dramatiško. Viskas lyg ir apčiuopiama, konkretu, bet kartais ir superrealu. Vanduo jo fotografijose kupinas slėpinių. Upeliai virsta duburiais, mažais ežerėliais, „ašara Dievo aky“. Horizontas išsilenkia. Mažame Lietuvos plotelyje sutelpa visa planeta,“ – Skirmantas Valiulis.

Stanislovas Žvirgždas Balbieriškyje. 1994 m.

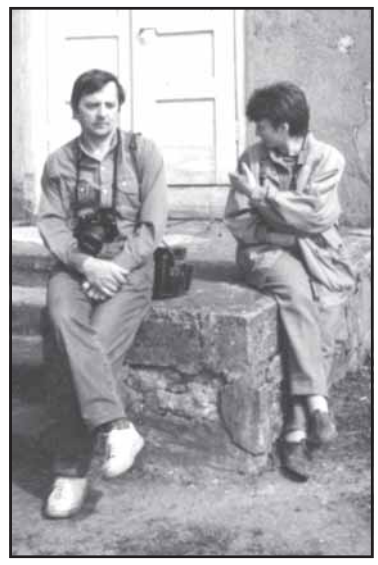

Balbieriškyje su žmona prie gimtojo namo. 1994 m.

Šiais metais, minint Stanislovo Žvirgždo 85-ąjį jubiliejų, kviečiame prisiminti jo gyvenimo ir kūrybos etapus. Fotomenininkas gimė 1941 metų rugsėjo 13 dieną Balbieriškyje, Prienų rajone. 1960–1961 metais S. Žvirgždas studijavo istoriją Vilniaus universitete, tačiau studijų nebaigė – buvo nuteistas už antisovietinę veiklą: trispalvės vėliavos iškėlimą Vasario 16-ąją ant Trijų kryžių kalno. Mordovijos lageryje kalėjo ketverius metus (nuo 1961 iki 1965 m.). Grįžęs į Vilnių kurį laiką dirbo elektriku, o vėliau tapo buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato „Paslauga“ fotografu. 1972 metais baigė fotografijos studijas Menų neakivaizdiniame liaudies universitete Maskvoje. Tais pačiais metais S. Žvirgždas buvo priimtas į Lietuvos fotomenininkų sąjungą, kurioje fotografu menininku dirbo iki 1992 metų, o 1992–1996 metais buvo šios sąjungos pirmininkas.

Per savo kūrybos laikotarpį fotomenininkas surengė per 110 individualių parodų, o jo darbai įvertinti daugiau nei 200 apdovanojimų. Stanislovas Žvirgždas žinomas ne tik kaip fotografijos praktikas, bet ir kaip aktyvus fotografijos istorijos tyrinėtojas. Jis parašė daugiau nei 350 straipsnių fotografijos teorijos ir istorijos temomis bei išleido nemažai autorinių ir pažintinių leidinių, tokių kaip: „Fotografijos slėpiniai“ (2 knygos, 2002–2006 m., kartu su Skirmantu Valiuliu), „Lietuviški peizažai“ (2004 m.), „Šviesoraščiai: iš fotografo užrašų“ (2021 m.) ir kt.

Karjeros pradžioje S. Žvirgždas išbandė reportažo žanrą, tačiau greitai atrado tikrąjį pašaukimą – panoraminį Lietuvos peizažą ir miestovaizdžius. Jano Bułhako[1] suformuota „tėvynės fotografijos“ (lenk. *fotografia ojczysta*) filosofija tapo pamatine ašimi, subrandinusia subjektyvų Stanislovo Žvirgždo žvilgsnį į Lietuvos kraštovaizdį. S. Žvirgždas ne šiaip žavėjosi šia filosofija – jis pats išvertė pamatinius J. Bułhako teorinius tekstus, giliai perėmė jo idėjas ir pritaikė jas moderniam XX a. pabaigos kontekstui. Stanislovo Žvirgždo fotografijoms būdinga ramybė, gamtos ir istorinės architektūros dermė. Autoriaus vizitine kortele tapo plačios panoramos, leidžiančios viename kadre suvaldyti didingą erdvę, žemės reljefą ir gamtos ritmą. Nemažai įtakos S. Žvirgždo kūrybai turėjo ir piktorializmo[2] judėjimas. Menininko darbai dažnai lyginami su tapyba: subtilūs tonų perėjimai, rūkas, šviesos ir šešėlių žaismas nuotraukose sukuria ne kasdienišką, o mistišką, idealizuotą Lietuvos vaizdinį.

Verkiai. Stanislovas Žvirgždas, 2008 m.

Stanislovo Žvirgždo kūrybinį palikimą geriausiai reprezentuoja keletas net dešimtmečius plėtotų fotografijų ciklų:

• **„Lietuviški peizažai“ (nuo 1973 m.)** – tai fundamentaliausia fotografo serija, kurioje nugulė Lietuvos piliakalniai, upių vingiai, miškai ir laukai. Nuotraukose nematyti skubos ar pramonės pėdsakų – jose dominuoja amžinybės ir ramybės jausmas.

• **„Vilnia“ (1975–1997 m.)** – šiame cikle menininkas fiksavo Vilnios upės slėnio metamorfozes. Upės tekėjimas tampa laiko tėkmės metafora, o aplinkinė gamta harmoningai sugyvena su miesto pakraščiais.

• **„Vilniaus panoramos“ (nuo 1997 m.)** – S. Žvirgždo Vilnius yra ne triukšmingas barokinis miestas, o paslaptinga, rūke paskendusi sostinė. Fotografuodamas iš aukštesnių taškų (pavyzdžiui, Pūčkorių ar Antakalnio kalvų), jis sukuria poetišką, architektūriškai subalansuotą miesto portretą.

• **„Kiemai“ (1980 m.) ir „Vilnijos peizažai“ (nuo 1998 m.)** – šios serijos papildo jo geografinius ieškojimus, siaurinant žvilgsnį iki jaukių, paslėptų senamiesčio erdvių, arba plečiant jį į Vilniaus krašto tolius.

Kviečiame pasigrožėti Stanislovo Žvirgždo fotografijomis Prienų krašto muziejaus rengiamoje parodoje, kuri veiks muziejuje 2026 metų spalio 13–31 dienomis.

Straipsnį parengė
Svaja Gudžiūnienė,
Prienų krašto muziejaus
vyr. muziejininkė

1 Bułhak Jan (Janas Bulhakas) fotografas. 1897–99 studijavo filosofiją Jogailos universitete Krokuvoje. Apie 1910 Dresdene mokėsi fotografijos pas H. Erfurthą. 1912 atidarė fotografijos ateljė Vilniuje (1944 sudegė su apie 30 000 negatyvų; dalis išliko), magistrato užsakymu pradėjo fotografuoti miesto architektūros paminklus. Nuo 1919 dėstė meninę fotografiją Vilniaus universiteto Dailės fakultete; docentas (1939). 1927 įkūrė Vilniaus fotoklubą (vadovavo jam iki 1939), rengė parodas. 1935–39 su kitais redagavo žurnalus Przegląd Fotograficzny ir Fotograf Polski. 1945 persikėlė į Varšuvą. 1947 įkūrė Lenkijos fotomenininkų sąjungą, jai vadovavo iki mirties.

2 Piktorializmas (lot. pictor – tapytojas), 1886–1920 meninės fotografijos kūrėjų judėjimas Anglijoje, vėliau Jungtinėse Amerikos Valstijose, Prancūzijoje ir kitose šalyse. Siekta fotografijos, kaip nepriklausomo meno, pripažinimo, stengtasi ją priartinti prie dailės, kad kūriniai būtų panašūs į pieštuką, anglimi arba ant litografinio akmens sukurtus grafikos kūrinius.

Rengiant straipsnį naudotasi šiais šaltiniais:
https://www.7md.lt/daile/2016-11-18/Stanislovo-Zvirgzdo-fotografine-ramybe
https://www.15min.lt/media-pasakojimai/fotomenininkas-stanislovas-zvirgzdas-sukurti-peizaza-atsispirti-banalybei-1372
https://www.photography.lt/lt/lfs-nariai/item/294.html
https://www.vle.lt/straipsnis/stanislovas-zvirgzdas/
https://vilniausgalerija.lt/autorius/stanislovas-zvirgzdas/
https://kolekcija.mo.lt/lt/Authors/43314
https://miestunaujienos.lt/vilniaus-vaizdus-iamzines-zvirgzdas-mini-85-meti/

Aš – pulkininko anūkė...

Danutė SKAUDICKIENĖ

Perskaičiau ir pagalvojau – labai pretenzingai skamba. Bet tai tiesa, kurią mano tėvelis slėpė beveik 60 metų. Iš kalbų šeimoje, kai atvažiuodavo mamos tėtis, mes nujausdavom, kad kažkas nuo mūsų slepiama, o savo seseriai Emilijai jis sakydavo: tai tik mūsų tėčio garbė, kad jis tapo ypatingu žmogumi. Tu prie to niekuomet neprisidėjai. Kai apie 1965 m. mes visi nuvažiavom į Širvintas, į buvusios senelių tarnaitės vestuves, mačiau, su kokia pagarba žmonės sveikinasi su tėvais. Tuomet nuėjom prie Širvintų bibliotekos ir sužinojom, kad tai tėvelio buvę namai.

Pulkininkas Juozas Plenta.

1890 m. gegužės 3 d. Alytaus valsčiuje, Bakšių kaime, gimė **Juozas Plenta**. Paprastas kaimo berniukas, kuris labai norėjo mokytis. 1903 m. baigė pradžios mokyklą, 3 metus prašė, kad leistų mokytis toliau ir 1906 m. įstojo į Seinų gimnaziją. Laisvai kalbėjo lietuvių, lenkų ir rusų kalbomis. Gimnaziją baigė 1911 m. ir buvo pašauktas į rusų armiją. Dalyvavo Pirmajame pasauliniame kare, Sibiro šaulių pulke. 1915 m. buvo sunkiai sužeistas ir 4 mėn. gydėsi Maskvoje. Pasveikęs įstojo į Pskovo praporščikų mokyklą ir ją baigė. 1917 m. paaukštintas į podporučikus. Už

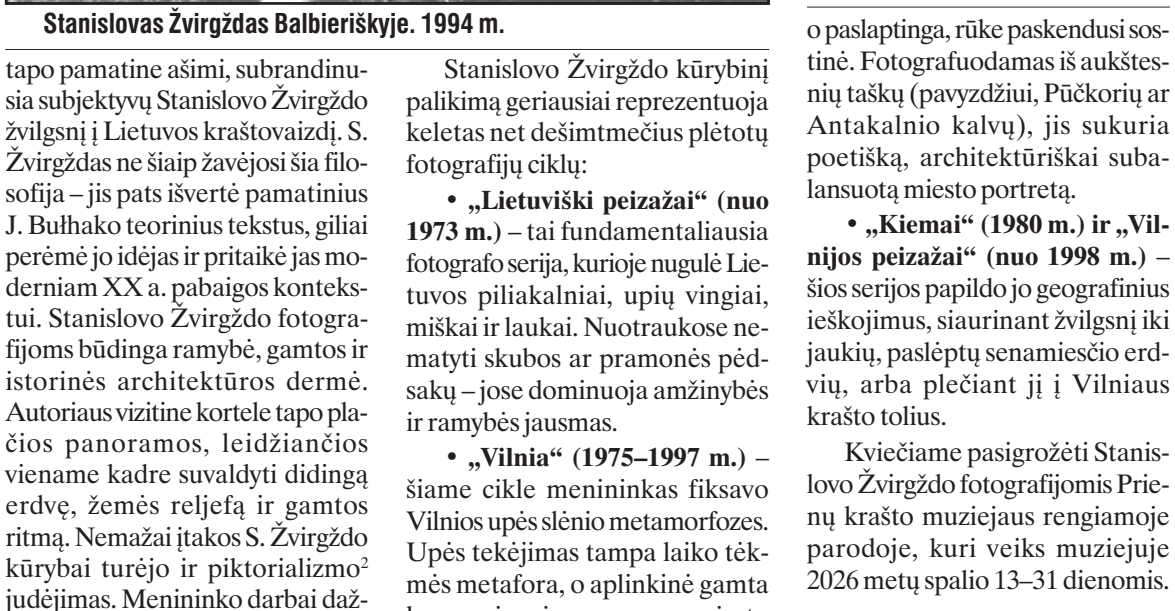

Juozo Plentos ir Zuzanos Navickaitės vestuvės Ukmergėje. 1924 m.

narsą apdovanotas Šv. Georgijaus kryžiumi. 1918 m. paskirtas į Smolensko pulką, bet Lietuvai paskelbus Nepriklausomybę, grįžo į Lietuvą ir 1919 m. tapo Lietuvos savanoriu. 1920 m. buvo apdovanotas Vyčio kryžiaus 5-ojo laipsnio ordinu. 1922 m. tobulinosi Aukštuosiuose karininkų kursuose. 1928 m. apdovanotas LDK Gedimino 3-iojo laipsnio ordinu. Tėvelis buvo nusivežęs mus į Giedraičius ir pasakojo, kad Giedraičių mūšyje senelis buvo sunkiai sužeistas. 1939 m. Lietuvos Prezidentas įsakymu suteikė jam teisę nešioti ir Šv. Georgijaus ordiną. Toks buvo kariškas senelio gyvenimas. Papasakosiu, kaip jam sekėsi civilinis gyvenimas.

1931 m. seneliui buvo suteiktas pulkininko laipsnis ir jis išėjo į atsargą. Dar 1924 m. senelis vedė Zuzaną Navickaitę. Su ja susilaukė trijų vaikų: Juozo, Emilijos ir Jurgio. Juozukas vaikystėje susirgo poliomielitu ir tapo invalidu. Šeima įsikūrė Ukmergėje ir ramiai gyveno, augino vaikus. 1935 m. mirė Zuzanos krikšto tėvas monsinjoras Navickas ir paliko Zuzanai namus ir 35 ha žemės. Taip mano seneliai apsigyveno Širvintose. Senelis įkūrė Šaulių sąjungą, įsteigė ir vadovavo Širvintų bankeliui. Nežinau, kuriais metais šalia tėvelio namų ir bažnyčios buvo pastatytas paminklas žuvusiems už Lietuvos nepriklausomybę – R. Antinio „Pieta“. 1953 m.

(Nukelta į 6 p.)

Metai nubėgo, prisiminimai liko

Dar žydi ir džiugina gėlės, medžių lapai spalvas keičia lėtai, matyt, ruduo nori „atsiprašyti“ už vėsoką ir drėgną vasarą. Tad gražų spalio trečiosios rytą po 55-erių metų susitikome mes, būrelis buvusių Prienų vidurinės mokyklos abiturientų.

Labai dėkojame mokyklos muziejaus darbuotojai už galimybę pasivaikščioti koridoriais, aplankyti savo buvusią klasę, atpažinti tą vietą, kur stovėjo suolas. Dabar čia informatikos kabinetas, suolų nebėra. Pasikeitė klasė, pasikeitėme

(Nukelta į 8 p.)

„Mylinčių širdžių giesmės“ suskambo Pakuonyje

Yra akimirkų, kai žmogaus širdis trokšta ne kalbėti, o giedoti. Giedoti apie tai, kas brangiausia – apie tikėjimą, meilę, dėkingumą, viltį ir žmogaus gyvenimo kelią. Būtent tokiai bendrystei buvo skirtas regioninis sakralinės muzikos festivalis „Mylinčių širdžių giesmės“, surengtas Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų bažnyčioje, minint Tarptautinę pagyvenusių žmonių dieną.

Į festivalį susirinko kolektyvai iš įvairių vietovių – skirtingi balsais ir gyvenimo patirtimis, tačiau visus jungė vienas bendras dalykas – meilė giesmei ir noras ja dalytis.

Festivalyje dalyvavo vokaliniai ansambliai iš Samylų, Taurakiemio, Naujosios Ūtos, Dovainonių, Virbalio, Vilkaviškio, Prienų kultūros ir laisvalaikio centro, LASS Prienų rajono filialo.

Kiekvienas kolektyvas savo giedojimu kūrė ypatingą atmosferą, kurioje norėjosi sustoti, įsiklausyti ir pabūti kartu.

(Nukelta į 8 p.)

Trečiasis „Balbieriškis juda“ gimtadienis – treji metai veiklos, gražių akimirkų ir įgyvendintų idėjų!

Bendruomenė „Balbieriškis juda“ atšventė trečiąjį gimtadienį! Treji metai – gal ir nedidelė sukaktis, tačiau per juos nuveikta tiek, kad šventinį vakarą tikrai buvo ką prisiminti, kuo pasidžiaugti ir už ką padėkoti.

Pasveikinti bendruomenės ir kartu pasidžiaugti jos veikla atvyko Prienų rajono savivaldybės vicemeras **Deividas Dargužis**, Administracijos direktorė **Jūratė Mickevičienė**, Prienų rajono savivaldybės tarybos narė ir Prienų bendruomenės pirmininkė **Loreta Jakinevičienė** bei Tarybos narė **Aušra Deltuvienė**. Prieš šventę bendruomenę pasveikino ir Balbieriškio kultūros ir laisvalaikio centro direktorius **Giedrius Griškevičius.**

Šventės metu bendruomenės pirmininkas **Algis Marcinkevičius** pristatė trejų metų veiklos ataskaitą. Per trejus metus bendruomenės gyvenime netrūko renginių, sporto, žygių, kultūrinių iniciatyvų, susitikimų ir kitų veiklų, kurios subūrė ne tik Balbieriškio gyventojus, bet ir draugus, partnerius bei bendraminčius.

Tačiau gimtadienis – ne vien

(Nukelta į 8 p.)

Gimtinėje pagerbtas profesorius Juozas Skernevičius

Spalio 3 d. Kašonyse vyko susitikimas-minėjimas „Sveiki sugrįžę į gimtinę“, kurį organizavo Kašonių biblioteka, kaimo bendruomenė „Kašonys“ ir Jiezno seniūnija. Renginio partneriai – Jiezno kultūros ir laisvalaikio centras, Dzūkijos gimnazijos Jiezno skyrius.

Renginys prasidėjo gimnazijoje, kur ypatingas dėmesys buvo skirtas buvusiam Jiezno vidurinės mokyklos trečiosios laidos abiturientui, iškiliam sportininkui, nusipelniusiam treneriui ir gerbiamam profesoriui **Juozui Skernevičiui**, švenčiančiam gražų 95-ąjį jubiliejų.

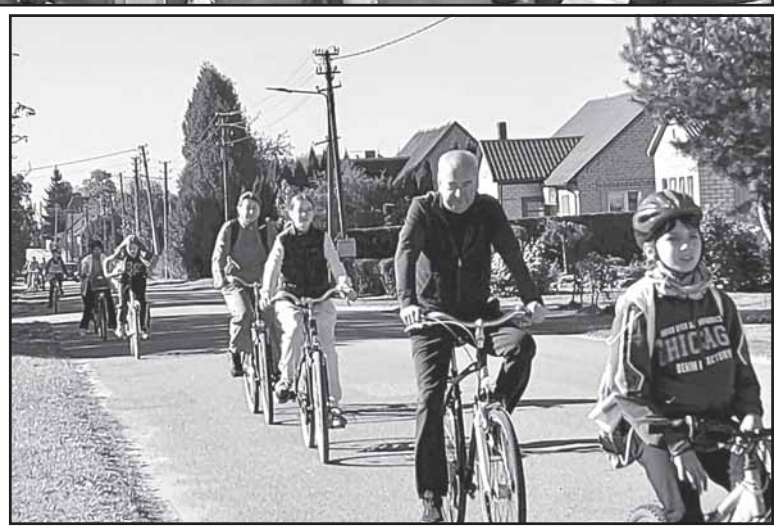

Gimnazijos bendruomenė nuoširdžiai pasveikino profesorių. Jo garbei prie stadiono pasodintas ginkmedis – ištvermės, stiprybės ir ilgaamžiškumo simbolis. Tegul šis medis auga, žaliuoja ir primena gražų ryšį su gimtine bei mokykla.

Po iškilmingo pasveikinimo gimnazijos kieme buvo duotas startas dviračių žygiui Jieznas–Kašonys (8 km). Vyriausiam žygio dalyviui – 90, jauniausiam – treji su puse metų. Visi dalyviai įveikė 8 km. Pakeliui dviratininkai aplankė profesoriaus Juozo Skernevičiaus gimtinę.

Dviračių žygio dalyviai buvo su maršu sutikti prie Kašonių bendruomenės namų. Kašonių bibliotekininkė **Danutė Bajorienė** pakvietė visus į salę, kur ir vyko Jubiliato pagerbimas. Į susitikimą-minėjimą, skirtą žymaus kraštiečio profesoriaus Juozo Skernevičiaus 95 metų jubiliejui, atvyko žymus kraštietis docentas **Juozas Genevičius**, Jiezno seniūnas **Algis Bartusevičius**, Jiezno kultūros ir laisvalaikio centro direktorė **Dalia Vertinskienė**, Dzūkijos gimnazijos Jiezno skyriaus direktoriaus pavaduotoja **Dalia Mazuronienė**, kraštietis profesorius **Vytautas Bernatonis**, buvę profesoriaus Juozo Skernevičiaus studentai **Nijolė Mikalauskaitė-Gudžiūnienė** ir **Saulius Šimanskas**.

Jiezno kultūros ir laisvalaikio centro folklorinis ansamblis, vadovaujamas **Ingridos Valentienės**, žymių kraštiečių pagerbimui skyrė dainas. Profesorių Juozą Skernevičių ir docentą Juozą Genevičių pasveikino Jiezno seniūnas Algis Bartusevičius, Kašonių bendruomenė, Ilgiausių metų dainavo visa salė.

Renginio metu pagerbta Kašonių futbolo komanda, kuri keletą metų savo laimėjimais garsina Kašonis. Jie – futbolo turnyro seniūno taurei laimėti 2022, 2025 ir 2026 metų čempionai, 2026 m. Mėgėjų lygos II vietos laimėtojai.

(Nukelta į 8 p.)

Aš – pulkininko anūkė...

(Atkelta iš 4 p.)

paminklas buvo nugriautas, tačiau šiais laikais atstatytas. 1941 m. senelis dalyvavo Laikinosios vyriausybės veikloje. Man seniai iškilo klausimas: kodėl senelis, būdamas kariškiu, taip vėlai sumanė trauktis iš Lietuvos. Juk jis girdėjo, kad rusai artinasi prie Vilniaus. Kaip ten bebuvo, 1944 m. liepą jie susidėjo daiktus į dvi padvadas, pakinkytas po 2 arklius, ir bandė emigruoti. Deja, Prūsijoje per močiutės padvadą pervažiavo rusų tankas. Senelis ir tėvelis palaidojo močiutę po beržu, uždėjo ant viršaus akmenį ir grįžo į Širvintas. Tėveliui tuo metu buvo 15 metų. Galiu tik įsivaizduoti, kaip tuo metu jautėsi berniukas. Trauma, patirta vaikystėje, jį lydėjo visą gyvenimą. 1945 metais senelį suima. Likimo ironija: jis įkalinamas nuosavo namo rūsyje. Tėtis pasakojo, kad, eidamas Vilniaus gatve, pro rūsio langą jis matydavo tėvo akis. Tos akys jį lydėjo visą gyvenimą. 1945 m. senelis buvo nuteistas 10 metų lagerio ir 5 metams tremties, nors ir buvo pateikta sveikatos pažyma apie sunkią ligą.

1946 metų rugsėjo 12 dieną Karlago lageryje, Karagandos srityje, senelis mirė. Iš tremties artimieji buvo gavę vieną ant beržo tošies rašytą laišką. Jo taip ir neperskaitė, ir neišsaugojo.

Apie 1990 metus mes važiavom į Kaliningradą ieškoti to beržo, po kuriuo galėjo ilsėtis močiutės palaikai, bet taip ir neradom.

Kai mano tėvelis liko vienas, jam buvo 16 metų. Jis važiuoja į Vilniaus rajoną pas gimines. Dirba ūkyje, bet 1948 metais buvo suimtas ir ištremtas į Krasnojarsko kraštą. Toliau į šeimos istoriją įsijungia ir mama.

1948 metais Genovaitė iš Jonavos gimnazijos grįžta namo. Gegužė, taip gražiai žydi ir kvepia alyvos. Širdis nori dainuoti. Paėjus beveik 14 km, norisi pailsėti. Prie namų ją sustabdo pažįstamas stribas: „Genute, neik. Jus veža“. Mama pasakoja, kad visas gyvenimas apsivertė prieš akis. Gali likti viena, bet kur dėtis. Kas priims, kas priglaus. Ir apsisprendžia: tegul veža visus kartu. Iš tikrųjų niekada nesitikėjo, kad juos gali išvežti. Tėvelis, Petras Strelčiūnas, buvo savanoris. Kaip ir kiti, gavo 10 ha žemės, vertėsi kalvyste. Mama, Ona Švobaitė, augino daržoves. Šeima buvo neseniai pasistačiusi namą, augino 6 vaikus. Į namus ateidavo ir partizanai, ir stribai. Atrodė, niekam neužkliūva. Bet užkliuvo, užkliuvo naujas namas. Vos spėjo sunkvežimis išvažiuot, prisistatė kaimynai ir ėmė žymėti rąstus. Tas namas ir dabar stovi Kaune, Muravoj.

Šeima buvo ištremta į Sibirą, Krasnojarsko kraštą. Mama pasakojo, kad laukiant pirklių, būrelis jaunimo uždainavo partizanų dainas ir, pasirodžius kareiviams, visi buvo suimti. Atgal negrįžo nė vienas. Sunku papasakot, ką patyrė šeima. Mamą iš pradžių paskyrė dirbt taigoje, tampyt medžių šakas. Vargino ne tik darbas, bet ir moškės. Veidai, rankos tuoj sutino, o ir patempti medžio šakas reikėjo sveikatos. Tada mamą paskyrė į fermą prižiūrėt veršiukų. Nuo mažens pažįstamas darbas Genutei labai patiko. Juokėsi, kad niekada iš veršiukų negavo uodega per veidą. Jaunimas ėmė organizuoti šokius,

Pulkininko J.Plentos vaikaitė Danutė Skaudickienė (pirma iš kairės) su giminaičiais Bakšiuose.

nes norėjosi dalį laisvo laiko praleisti smagiai. Šokiuose turėjo daug gerbėjų, o pati galėjo rinktis iš rimtų vyrų, tarp kurių buvo Ragauskas ir tėtis. Pasų neturėjo, bet iškėlė vestuves, kad visi žinotų apie naują šeimą. Po daugiau kaip dvejų metų atvažiavo kunigas, davė šliūbus, pakrikštijo visus vaikus. Gaila, bet krikšto pažymėjimas per tiek metų pasimetė. Pamiršom ir kunigo pavardę.

Sibire gyvenimas tampa įdomesnis. Išteka mamos sesuo Stanislava, veda mamos brolis Antanas. Taip 1956 m. gimstu aš, mano pusseserė Irena, pusbrolis Sigitas. Namuose girdisi vaikiškas čiauškėjimas. Tada sunkiai suserga mano močiutė ir miršta nuo pleurito. Laidojo šaltą Sibiro žiemą, siaučiant klaikiai pūgai. 1958 m. šeima amnestuojama. Kol susitvarko visus dokumentus, į Lietuvą grįžtam 1959 m. Tėtis reabilituojamas be teisės grįžti į Lietuvą. Mano prisiminimai iš Sibiro kuklūs. Atsimenu aukštus laiptus, dideles egles ir šiltą senelio kalvę. Vieną dieną mes su Algirdu įlindom į kalvėje stovinčią skrynią ir joje užmigom. Mama pasigedo mūsų, visur ieškojo, į paieškas įsijungė visas kaimas. Naršė po taigą. Ne juokas – dingo du vaikai. O mes išsimiegojom, pabudome ir grįžom namo. Visi ieško, o mes sėdim už stalo ir norim valgyti. Tiesa, tie aukšti laiptai buvo viso labo trys mediniai laipteliai, bet mažam vaikui kitaip atrodė.

1959 m. pavasarį tėvai į vagoną sukrauna visus savo daiktus, adresuotus į Kauną, ir grįžta Lietuvon. Beveik visi tie daiktai išlikę: dvi geležinės lovos su spyruoklėmis, didelis senelio rankom sukaltas medinis lagaminas, skrynia, vadinama „jaščiku“ ir „Singer“ siuvimo mašinos siuvamoji dalis. Stovas buvo užkastas sodyboje. Mama žinojo, kad namų nebėra, molinis tvartas buvo pradėjęs irti, kieme liko tik šulinys ir sodo obelys. Tėvai išsinuomojo tuščią sodybą netoli Turžėnų ir pradėjo gyventi Lietuvoje. Tėvelis negalėjo rasti darbo ir pradėjo galvoti apie persikraustymą į Kaliningradą.

Dar begyvenant Turžėnuose, gimė brolis Vytautas. Tėvai vaikus vadino Lietuvos didžiųjų kunigaikščių vardais, taip pabrėždami, kad esame jų palikuonys. Nesirinko Viktorų, Vitalijų, Artiomų ir t.t. Tuo metu tėveliui gimė idėja: važiuoti į Bakšius pas dėdę Joną. Apie 1934–35 metus Jono ūkį turėjo parduoti varžytynėse. Senelis supirko visus Jono vekselius ir išgelbėjo ūkį. Kai aš prieš metus lankiausi Bakšiuose, anūkės Vilma ir Gintarija pasakojo, kad rado kažkokius dokumentus, kurių nesuprato.

Atvažiavę į Bakšius suprato, kad ūkį valdė ne dėdė, bet dėdienė, kuri puikiai išnaudojo pigią darbo jėgą. Tvarte atsirado dar dvi karvės, 4 paršiukai, 12 vištų. Tėvų pareiga buvo prižiūrėti ūkį, atlikti visus darbus. Už maistą ir nakvynę. Senelis Juozas buvo užmirštas, tik dėdienės brolis Daminas jai primindavo, kad Jurgio tėvas jiems visus šašus nukrapštė.

Tuo metu tėčio pusseserė Albina Plentaitė buvo paskirta mokytojauti į Prienų rajono Uosos pradinę mokyklą. Kadangi su ja turėjo dirbti vyras mokytojas, ji, vengdama apkalbų, pakvietė kartu gyventi ir tėvus. Per savo pažįstamus ji sugebėjo tėvus priregistruoti Prienų rajone. Tėtis įstojo į Ukmergės žemės ūkio technikumo mechanizacijos specialybę. Turiu atiduoti pagarbą tuometinio Kunigiškių kolūkio pirmininkui a.a. Antanui Vilkui. Jis pasiūlė mamai darbą Uosos bibliotekoje, o tėtį įdarbino vairuotoju. Gyvenimas įgavo šviesesnių spalvų. Uosa visam laikui liko pačia nuostabiausia vieta mano gyvenime. Nemunas, Degsnė, upeliai, tvenkinys, pievos, šiliukas, durpinės, kalneliai, nuostabi gamta, Savickienės liepos lieka gyvi mano atmintyje.

Pabaigt noriu mamos – Genovaitės Strelčiūnaitės-Plentienės eilėraščiu.

Lietuvai

Ne auksą, deimantus, o Lietuvą turėjau.
Ji – mano laimė, džiaugsmas ir kančia.
Visu gyvenimu susimokėti,
Kad kada nors sugrįžčiau čia.

O, Lietuva, tu ir žemėlapyje mažytė,
Lašelis siautulingos Angaros.
Matau tave sušalusią sulytą
Ir įsisupusią piemens skaron.

Atnešiu tau gražiausią kalnų gėlę
Iš Sajanų kalnų prie Angaros.
Sugrįšiu aš iš kur negrįžta niekas,
Parplauksiu debesiu baisios audros.

Sugrįšiu iš tamsių miškų Igarkos,
Juose palikus kojas ir rankas.
O mano išsvajotoji Tėvyne,
Saulėta vizija ir pasaka sena.

Aš – tremtinė nuo pat galvos lig padų,
Išplėšta su šaknimis iš lizdo to brangaus
Nereikia man saldžiųjų serenadų,
Ilgiuosi lakštingalos už lango ant obels.

Aš – tremtinė lig ąžuolinio karsto,
Lig marmurinės plytos ant širdies.
Ir kaip dalia manoji nesileisti
Laiminga būsiu aš, jei tu, o Lietuva,
gerai jauties.

Vėžionių bendruomenėje „Topolis“ – šilta ir prasminga Pagyvenusių žmonių dienos šventė

Spalio 2-ąją Vėžionių bendruomenė „Topolis“ jaukiai ir prasmingai paminėjo Nacionalinę pagyvenusių žmonių dieną. Į šventinį susibūrimą susirinko gausus būrys vėžioniškių, norėjusių pabūti kartu, pasidalinti šypsenomis, gera nuotaika ir maloniomis akimirkomis.

Susirinkusiuosius pasveikino bendruomenės pirmininkė **Irma Kereišienė**. Ji pasidžiaugė gausiu dalyvių būriu, pasveikino visus su Pagyvenusių žmonių diena ir palinkėjo stiprios sveikatos, šviesių dienų bei kuo daugiau gražių akimirkų.

Šventė tapo įgyvendinamo projekto „Svarbu ne žinoti, bet sužinoti“ dalimi. Jos metu vyko bendruomenės viktorina tokiu pačiu pavadinimu, o šį kartą dalyviams teko pasinerti į Lietuvos pažinimo kelionę – viktorinos tema buvo „Pažink Lietuvą“.

Prieš prasidedant viktorinai dalyviams buvo įteiktos atminimo dovanėlės – kalendoriai su bendruomenės logotipu. Vėliau susirinkusieji pasiskirstė į komandas ir kibo į užduotis. Dalyviai noriai įsitraukė į žaidimą, tarėsi, prisiminė Lietuvos istorijos, geografijos ir kalbos žinias, svarstė galimus atsakymus ir spėliojo. Netilo diskusijos, netrūko juoko, džiaugsmo, nuostabos ir azarto. Visos komandos pasirodė labai panašiai, todėl viktorinos kova buvo atkakli ir įtraukianti iki pat pabaigos.

Po smagios protų mankštos visi dar neskubėjo skirstytis. Dalyviai vaišinosi arbata, Birutės Bartkuvienės iškeptu gardžiu pyragu ir atsineštais skanėstais. Prie bendro stalo tęsėsi pokalbiai, dalijimasis įspūdžiais ir nuoširdus bendravimas.

Ši popietė dar kartą priminė, kad svarbiausia – ne tik sukauptos žinios ar teisingai atsakyti klausimai, bet ir galimybė susitikti, pabūti drauge, pasidalinti šiluma bei dėmesiu. Juk bendrystė, nuoširdus

bendravimas ir gražios akimirkos yra didelė gyvenimo dovana.

Laikas prabėgo nepastebimai, tačiau šventinė nuotaika, šypsenos ir patirti įspūdžiai dar ilgai išliks dalyvių atmintyje.

Projektą „Svarbu ne žinoti, bet sužinoti“ remia Prienų rajono savivaldybė, projekto partneris – Vėžionių biblioteka.

SPRENDIMAI, PRIIMTI BIRŠTONO SAVIVALDYBĖS TARYBOS 2026 M. SPALIO 8 D. POSĖDYJE

Eil. Nr.	Sprendimo numeris	Sprendimo antraštė
1	2	3
1.	TSE-128	Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos 2026 metų metinių finansinių ataskaitų rinkinio audito
2.	TSE-129	Dėl viešosios įstaigos „Tulpės“ sanatorijos kreditų grąžinimo terminų
3.	TSE-130	Dėl pritarimo projekto „Geriamojo vandens tiekimo infrastruktūros saugumo didinimas Birštono savivaldybėje“ įgyvendinimui
4.	TSE-131	Birštono savivaldybės administracijos nuostatų patvirtinimo
5.	TSE-132	Dėl Birštono savivaldybės padarytos žalos atlyginimo tvarkos aprašo tvirtinimo
6.	TSE-133	Dėl 2020 m. spalio 29 d. Birštono savivaldybės būsto nuomos sutarties Nr. (27.14.)-SUT-002 pratęsimo
7.	TSE-134	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2025 m. rugsėjo 25 d. sprendimo Nr. (1.3.E)-TSE-139 „Dėl ilgalaikio materialiojo turto viešosioms elektromobilių įkrovimo stotelėms įrengti ir eksploatuoti sąrašo patvirtinimo“ pakeitimo
8.	TSE-135	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2026 m. kovo 12 d. sprendimo Nr. TSE-21 „Dėl nekilnojamojo turto nuomos viešosioms elektromobilių įkrovimo stotelėms įrengti ir eksploatuoti“ pakeitimo
9.	TSE-136	Dėl Birštono savivaldybės tarybos 2022 m. balandžio 21 d. sprendimo Nr. TSE-82 „Dėl koeficientų patvirtinimo Birštono savivaldybės būsto ir socialinio būsto nuomos mokesčių dydžiams apskaičiuoti“ pakeitimo
10.	TSE-137	Dėl teritorijos, apribotos Nemuno ir Kalupio slėnių (iki regioninio parko ribos), valstybinės reikšmės kelio A16 ir N. Silvanavičiaus gatvės Birštone susisiekimo ir inžinerinės infrastruktūros specialiojo plano patvirtinimo
11.	TSE-138	Dėl architektūros kokybės vertinimo metodikos taikymo Birštono savivaldybės teritorijoje gairių patvirtinimo

Kelių ir gatvių priežiūra – vienas iš Prienų rajono savivaldybės prioritetų

(Atkelta iš 1 p.)

Prienų miesto bei Prienų seniūnijos teritorijoje – Ignacavos kaime atnaujinama Rasos gatvė, kurios dalis patenka ir į miesto teritoriją. Šiame objekte darbus planuojama užbaigti iki 2027 m. vasaros pradžios. Tikimasi, kad iki vasaros bus užbaigti ir šiuo metu atliekami Veiverių miestelio Kaštonų gatvės dalies remonto darbai.

Pakuonio seniūnijoje, Pakuonio kaimo kelyje Sodų g. – Sodų g. 3A, jau įrengta asfalto danga. Šiuo metu čia atliekami likę baigiamieji darbai.

Infrastruktūros atnaujinimo darbai

Vyksta Prienų miesto Stadiono mikrorajono pėsčiųjų takų paprastojo remonto darbai, kuriuos planuojama užbaigti iki 2027 m. vasaros pradžios.

Jau atnaujinta ir Išlaužo seniūnijos, Išlaužo kaimo Žemaitės ir Šventupės gatvių asfalto danga. Šiuo metu dar vykdomi baigiamieji darbai.

Darbų sąrašas tuo nesibaigia. Šiais metais planuojama atlikti paprastojo remonto darbus automobilių stovėjimo aikštelėje Juozo Zdebskio g. ir Kęstučio g. sankryžoje, prie Prienų bažnyčios. Ši aikštelė seniai laukia remonto.

„Šios aikštelės klausimas tikrai nėra naujas. Apie jos būklę ir būtinybę remontuoti kalbėta ne vienerius metus, buvo ieškoma sprendimų, kalbėtasi su šalia aikštelės esančiame pastate veikiančiais verslais, kuriems buvo išnuomota dalis aikštelės. Tačiau ilgą laiką reikalai iš vietos nepajudėjo. Dabar pagaliau radome galimybę perimti sklypą savivaldybės nuosavybėn ir šį darbą įgyvendinti. Manau, kad tai svarbus pokytis ir gyventojams, ir visiems, kurie naudojasi šia miesto dalimi. Kartais tokie, atrodytų, nedideli infrastruktūros objektai žmonėms yra ne mažiau svarbūs nei dideli projektai“, – sako meras Alvydas Vaicekauskas.

Dėmesys ir viešojo transporto infrastruktūrai

Dėmesys skiriamas ir viešojo transporto infrastruktūrai bei eismo sąlygų gerinimui. Jau patvirtinti techniniai aprašai, o viename iš objektų pradėtos rangos darbų pirkimo procedūros. Artimiausiu metu planuojama valstybinės reikšmės magistraliniame kelyje A16 Vilnius–Prienai–Marijampolė įrengti autobuso laukimo paviljoną ties Vartų kaimu (kairėje kelio pusėje Prienų kryptimi). Autobusų laukimo paviljonus numatoma įrengti ir valstybinės reikšmės kelyje Nr. 189 Prienai–Skriaudžiai ties Klebiškio kaimu (abiejose kelio pusėse).

Kelių ir gatvių tvarkymas yra tęstinis darbas. Vienais metais galima sutvarkyti vienus objektus, kitais – kitus, tačiau tikslas išlieka tas pats – palaipsniui gerinti viso Prienų rajono susisiekimo infrastruktūros būklę, kad gyventojams būtų saugiau, patogiau ir kokybiškiau pasiekti namus, darbą, ugdymo įstaigas ar kitas svarbias vietas.

Prienų rajono savivaldybės informacija

Nusikaltimai*Nelaimės

Vairavo neblaivus

Spalio 7 d., apie 11 val. 40 min., Prienų r., Jiezne, Vilniaus g., patikrinus automobilį „Peugeot“ paaiškėjo, kad jį vairavo neblaivus (1,81 prom. alkoholio) vyras (gim. 1961 m.). Įvykis tiriamas.

Eismo įvykis

Spalio 7 d., apie 8 val. 55 min., Prienų r., kelyje Kaunas–Marijampolė–Suvalkai, vykdant kelio remonto darbus, į automobilį „Volvo“ su priekaba, ant kurio buvo įspėjamieji ženklai, vairuojamą vyro (gim. 1967 m.), atsitrenkė automobilis „Volvo“, vairuojamas vyro (gim. 1999 m.). Eismo įvykio metu apgadinta priekaba ir automobilis „AUDI A6“. Medikų pagalbos prireikė „AUDI A6“ vairuotojui.

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustumdymas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 0 620 85350.

VISI SANTECHNIKOS DARBAI: šildymo, vandentiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras, kieto kuro katilinių įrengimas. Komplektuojame kokybiškas santechnikos medžiagas su nuolaidomis. Tel. 0 640 39 204.

Valo kaminus, krosnis.

Tel. 0 609 23 836.

SIENŲ ŠILTINIMAS
užpildant oro tarpus
1 m² kaina nuo 1,40 Eur
Tel. 0 675 7 73 23

DURYS – PER 3 DIENAS!
„ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“
Gaminu duris – ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Tel. 0 653 93 193.

Remontuoja skalbykles, el. virykles, orkaites, indaploves, džiovykles, el.boilerius. Atvyksta į namus, suteikia garantiją. Tel. 0 647 55 929.

Koklinių pečių remontas ir restauravimas. Tel. +370 677 92 397.

Reklama ▪ Reklama

IEŠKO DARBO

Vyriškis, turintis 50 proc. nedarbingumą, ieško sargo ar kito darbo. Tel. 0 672 04 086.

PERKA

Nekilnojamasis turtas

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunus, malkinius, iškirstus), žemes, sodybas. Tel. 0 651 39 039.

PERKA: brangiai mišką (gali turėti bendraturčių, būti neatidalytas, su skolomis, areštuotas). Sutvarkau dokumentus. Tel. 0 644 55 355.

Gyvuliai. Gyvūnai

Įmonė brangiai perka galvijus. Tel. 0 612 34 482.

Įvairios prekės

Perku varinius laidus, kabelius. Pasiimu. Tel. +370 646 04 605.

UAB „Krekenavos agrofirma“
PERKA GALVIJUS
KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORĮ. SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.
Tel.: +370 614 93124

Įmonė brangiai perka mišką visoje Lietuvoje, vertina nemokamai, rengia miškotvarkos projektus, atsiskaito iš karto, apmoka visas išlaidas. Tel. 0 646 79 600.

UM UTENOS MĖSA
SUPERKAME GALVIJUS
• Visoje Lietuvoje
• Mokame iš karto
• Susitariame greitai ir paprastai
+370 620 33544
DIDŽIAUSIA SKERDYKLA BALTIJOS ŠALYSE

PARDUODA

Kietas kuras

Parduodu sausas, kapotas malkas, laikomas po stogu, vežame ir mažais kiekiais. Išrašome sąskaitas. Tel. 0 648 61 061.

Parduodame džiovintas, skaldytas beržo malkas. Tel. 0 614 97 744.

Gyvuliai. Gyvūnai

Parduoda Koli veislės 4 mėnesių šuniukus (Lesė). Tel. 0 653 93 193.

Parduoda darbinę kumelę. Tel. 0 656 16 590.

Įvairios prekės

Nebrangiai parduoda naują kieto kuro katilą „Kalvis-4“.Tel. 0 619 75 291.

Parduoda grūdų valomąją (elektrinė, 800 Eur, lenkiška), trąšų barstomąją (švediška, prikabinama 1 t, 800 Eur), smulkių sėjamąją (nauja, 380 Eur). Tel. +370 662 43859.

Ūkininkauti baigęs parduoda prižiūrėtą, techniškai tvarkingą traktorių MTZ 1221.4 (2013 m., TA iki 2027-11-29), trąšų barstyklę su vokišku keltuvu (1 t, elektra ir hidro), 1,5 t barstyklę BOGBALE (beria 18-20–20 m, naujos lopetėlės, nerūdijančio plieno diskai, knyga). Tel. 0 656 35 950.

VIŠTAIČIŲ PRISTATYMAS Į NAMUS! Prekiaujame M. Steponavičiaus ūkio (Žąsliai, Kaišiadorių r.) jaunomis, vakcinuotomis 5 mėn. rudomis olandiškomis dedeklėmis, DOMINANTE veislės įvairių spalvų (rudomis, juodomis, raibomis, baltomis) LEGBARŲ ir LEGHORNŲ veislės dedeklėmis vištaitėmis. PRISTATOME. Jūsų vežėjas RAIBIKIAI. Laukiame Jūsų užsakymų tel.: 0 612 17 831, 0 611 51 770.

ĮVAIRŪS

PRANEŠIMAS APIE PERKAMĄ ŽEMĘ MIŠKAMS ĮVEISTI

VĮ Valstybinių miškų urėdijos Prienų regioninis padalinys perka žemę, skirtą naujiems miškams įveisti. Pirkimo procedūros vykdomos kiekvieną metų ketvirtį. Pirkimo dokumentai talpinami interneto svetainėje www.vmu.lt, skyriuje „Administracinė informacija“, „Skelbimai“, „Žemės, skirtos naujiems miškams įveisti, pirkimai“. Tel. pasiteirauti: +370 610 384 76.

PASLAUGOS

Betonavimo, mūrinimo ir griovimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 0 600 96 399.

Pjaunu pavojingus avarinius medžius ir formuoju gyvatvorę. Tel. 0 690 51 875.

„Mylinčių širdžių giesmės“ suskambo Pakuonyje

(Atkelta iš 5 p.)

Susirinkusiuosius pasveikino Prienų savivaldybės kultūros ir turizmo skyriaus vedėjas Rimantas Šiugždinis, Pakuonio seniūnas Antanas Keturakis, Prienų kultūros ir laisvalaikio centro direktorė Virginija Naudžiūtė, Pakuonio parapijos klebonas Rolandas Judeikis.

Renginio organizatoriai padėkojo visiems festivalio dalyviams, vadovams ir klausytojams, kurie savo buvimu kūrė šį ypatingą susitikimą, taip pat renginio vedėjui, Pakuonio laisvalaikio salės renginių organizatoriui Audriui Gelčiui, klebonui Rolandui Judeikiui, seniūnui Antanui Keturakiui, pagalbininkams Edvardui Bingeliui ir Antanui Dagiliui, fotografei Gabijai Gudauskaitei.

„Mylinčių širdžių giesmės“ – tai ne tik festivalio pavadinimas, bet ir gražus priminimas, kad kol žmogaus širdyje gyvena meilė, tikėjimas ir viltis, tol joje skamba giesmė, – rašoma Pakuonio laisvalaikio salės feisbuko įraše.

Gimtinėje pagerbtas profesorius Juozas Skernevičius

(Atkelta iš 5 p.)

Renginio pabaigoje pažymėjimus dviračių žygio dalyviams įteikė profesorius Juozas Skernevičius. Po renginio Kašonių bendruomenės moterys vaišino naminiais patiekalais: gira, duona, skilandžiu, lašiniais, sūriu ir kugeliu.

Danutė Bajorienė, Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos Kašonių padalinio bibliotekininkė

Trečiasis „Balbieriškis juda“ gimtadienis – treji metai veiklos, gražių akimirkų ir įgyvendintų idėjų!

(Atkelta iš 5 p.)

ataskaitos ir skaičiai. Tą vakarą netrūko muzikos, dainų, šypsenų ir geros nuotaikos. Šventės dalyviai išbandė jėgas viktorinoje, džiaugėsi dovanomis, bendravo prie vaišių stalo ir tiesiog mėgavosi buvimu kartu.

O koks gimtadienis be torto? Šventę vainikavo gimtadienio tortas, žvakutės ir bendras noras – kad „Balbieriškis juda“ ir toliau judėtų pirmyn, augtų, kurtų ir vienytų žmones.

Treji metai jau tapo mūsų bendruomenės istorija. O gražiausia tai, kad ją kuriame visi kartu – savo idėjomis, darbais, buvimu šalia ir noru, kad Balbieriškyje būtų gera gyventi, susitikti ir veikti.

Ačiū visiems, kurie šventė kartu, kurie buvo šalia per šiuos trejus metus ir kurie prisidėjo prie bendruomenės veiklų. Tegul ketvirtieji metai atneša dar daugiau susitikimų, naujų idėjų ir gražių bendrų istorijų!

Bendruomenės „Balbieriškis juda“ informacija

Metai nubėgo, prisiminimai liko

(Atkelta iš 5 p.)

ir mes. Anksčiau susitikę kalbėdavome apie mokslą, darbą, vaikus. Lizdai ištuštėjo, dabar gi džiaugiamės anūkais, jų gyvenimais, pagalba ir meile. Deja, vis daugiau draugų, mokytojų tenka pagerbti tylos minute. Tad labai džiaugiamės, kad mūsų 11b klasės auklėtoja **Veronika Beliūnienė** dar labai smagi, guvi, nors netrukus švęs ypatingą – 90-ties metų jubiliejų. Ne vienas iš mūsų pasisėmėme iš jos trykštančio gyvenimo džiaugsmo, geros nuotaikos.

Susitikdavome kas penkerius metus, bet kažkas pasiūlė nelaukti tiek, pasimatyti dažniau. Gal tikrai? Pasak poetės: „Išmokim vertinti minutę/Mylėt gyvenimą labai/ Nes mes jame dar galim būti/Kur skamba rytmečio garsai“.

Danutė Marčiulionienė

„Apkabinu širdimi“ – Popietė tarptautinei pagyvenusių žmonių dienai paminėti

(Atkelta iš 5 p.)

Ir dabar galima drąsiai pasakyti, kad muziejus iš tiesų prasideda ne nuo pastato, o nuo žmogaus, kuris pasako: „Štai daiktas, kurį saugojo mano šeima. Noriu, kad jį pamatytų ir kiti.“

Jaukią penktadienio popietę susirinkusiems senjorams tikrai netrūko to, ko kartais trūksta skubančiame kasdienybės pasaulyje – laiko pabūti kartu, pasikalbėti, prisiminimais sugrįžti į praeitį ir pasidžiaugti žmogumi, jo kūryba ir gyvenimo patirtimi.

Kristina Pažėrienė, Skriaudžių buities muziejaus muziejininkė

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė
Internete skaitykite: www.gyvenimas.eu, www.facebook.com/laikrastisgyvenimas
Redakcija: **Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė** (0 319 60523, ramute@gyvenimas.info); **redaktorės pavaduotoja Dalė Lazauskienė** (0 605 19 327, dale@gyvenimas.info); BUHALTERIJA: **Ona Lodienė** (lodieneona1@gmail.com); REKLAMA, SKELBIMAI: **vadybininkė Zina Lankevičienė** (tel./faksas 0 319 60012, 0 605 19 327, zina@gyvenimas.info); **dizaineris-maketuotojas Kęstutis Bakas** (maketas@gyvenimas.info). KONTAKTAI: mob. tel. 0 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina antradieniais ir penktadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 2 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas: antradieniais – 1000 egz., penktadieniais – 1350 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

MRF MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Laikraščio veiklą ir projektą „Gyvenimo medis augina naujas šakas“ iš dalies remia VšĮ „Medijų rėmimo fondas“ (2026 m. bendrai skirta suma – 38132 Eur).

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. 0 315 73 786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ